

บทที่ 5

สรุปการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์และศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาและอาจารย์และพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นจำแนกตามคณะวิชา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 367 คน ระดับปริญญาโทจำนวน 196 คนและ อาจารย์ จำนวน 132 คน และแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ได้แก่แบบสอบถามนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 367 ชุดได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 100 ระดับปริญญาโทจำนวน 196 ชุดได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสอบถามอาจารย์จำนวน 132 ชุดได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ชุด ได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 100

1.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหาวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอด้วยการบรรยายสรุปความ

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) นักศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 232 คน (ร้อยละ 63.2) ศึกษาคณะวิทยาการจัดการจำนวน 246 คน (ร้อยละ 67.0) มีประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์มากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์จำนวน 152 คน (ร้อยละ 41.4) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาข้อมูลจำนวน 261 คน (ร้อยละ 29.7)

2) นักศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 133 คน (ร้อยละ 67.9) ศึกษาคณะครุศาสตร์จำนวน 83 คน (ร้อยละ 42.3) มีประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์ 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์จำนวน 89 คน (ร้อยละ 45.4) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาข้อมูลจำนวน 157 คน (ร้อยละ 36.3)

3) อาจารย์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 84 คน (ร้อยละ 63.6) สังกัดคณะมนุษยศาสตร์จำนวน 38 คน (ร้อยละ 28.8) มีประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์มากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 77 คน (ร้อยละ 58.3) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาข้อมูลจำนวน 119 คน (ร้อยละ 32.6)

1.3.2 การใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาและอาจารย์

1) นักศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เคยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 259 คน (ร้อยละ 70.6) มีวัตถุประสงค์การใช้เพื่อการทำรายงานจำนวน 247 คน (ร้อยละ 77.9) ฐานข้อมูลที่เคยใช้ฐานข้อมูล ThaiLIS จำนวน 127 คน (ร้อยละ 21.7) รองลงมาฐานข้อมูล Matichon e-library จำนวน 82 คน (ร้อยละ 14.0) ใช้ทุกวันจำนวน 89 คน (ร้อยละ 34.4) สถานที่ใช้ศูนย์คอมพิวเตอร์จำนวน 120 คน (ร้อยละ 29.8) รองลงมาจุดบริการคอมพิวเตอร์ภายในมหาวิทยาลัยจำนวน 106 คน (ร้อยละ 26.3) ระยะเวลาในการสืบค้นสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละครั้ง มากกว่า 30 นาทีจำนวน 95 คน (ร้อยละ 36.7) รองลงมา 16 - 30 นาทีจำนวน 64 คน (ร้อยละ 23.2) และเลือกใช้เพราะสารสนเทศค้นได้รวดเร็วจำนวน 191 คน (ร้อยละ 33.3) ได้ตรงตามความต้องการจำนวน 154 คน (ร้อยละ 26.9) ส่วนใหญ่เรียนรู้วิธีการใช้จากอาจารย์/ผู้สอนจำนวน 138 คน (ร้อยละ 29.0) รองลงมาจากเอกสารแนะนำวิธีการสืบค้นและคู่มือจำนวน 124 คน (ร้อยละ 26.1) และสืบค้นด้วยตนเองจำนวน 197 คน (ร้อยละ 49.3) ส่วนใหญ่เข้าใช้ผ่านเว็บไซต์ <http://www.google.com> จำนวน 169 คน (ร้อยละ 40.8) รองลงมาใช้เว็บไซต์ <http://www.dru.ac.th> จำนวน 143 คน (ร้อยละ 34.5) ส่วนใหญ่ใช้ชื่อเรื่องในการสืบค้นจำนวน 181 คน (ร้อยละ 37.9) รองลงมาหัวข้อเรื่องจำนวน 116 คน (ร้อยละ 24.3) และนักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยในประเทศ จำนวน 144 คน (ร้อยละ 31.2) รูปแบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับจากการสืบค้นเป็นเอกสารฉบับเต็ม

จำนวน 162 คน (ร้อยละ 36.8) ส่วนผู้ไม่เคยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่มีเหตุผลไม่ได้รับคำแนะนำให้ใช้ประโยชน์ จำนวน 67 คน (ร้อยละ 23.0) รองลงมาไม่ทราบว่ามีการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ให้บริการจำนวน 63 คน (ร้อยละ 21.6)

2) นักศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่เคยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 158 คน (ร้อยละ 80.6) และฐานข้อมูลที่เคยใช้ส่วนใหญ่ใช้ฐานข้อมูล ThaiLIS จำนวน 105 คน (ร้อยละ 23.6) รองลงมาฐานข้อมูล ACM จำนวน 49 คน (ร้อยละ 11.0) มีวัตถุประสงค์การใช้เพื่อทำรายงานจำนวน 143 คน (ร้อยละ 65.6) รองลงมาเพื่อทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 75 คน (ร้อยละ 34.4) ใช้ทุกวันจำนวน 61 คน (ร้อยละ 38.6) รองลงมาสัปดาห์ละครั้งจำนวน 42 คน (ร้อยละ 26.6) และสถานที่ใช้ส่วนใหญ่ใช้ที่สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 67 คน (ร้อยละ 27.5) รองลงมาใช้ที่ ศูนย์คอมพิวเตอร์ จำนวน 65 คน (ร้อยละ 26.6) ระยะเวลาการสืบค้นมากกว่า 30 นาทีจำนวน 71 คน (ร้อยละ 44.9) รองลงมา 16 - 30 นาทีจำนวน 42 คน (ร้อยละ 26.6) และนักศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่เลือกใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เพราะ สารสนเทศค้นได้รวดเร็ว จำนวน 126 คน (ร้อยละ 32.4) และได้ตรงตามความต้องการจำนวน 102 คน (ร้อยละ 26.2) เรียนรู้วิธีการใช้ด้วยตนเองจากเอกสารแนะนำวิธีการสืบค้นและคู่มือจำนวน 95 คน (ร้อยละ 27.7) และสืบค้นด้วยตนเองจำนวน 120 คน (ร้อยละ 47.4) รองลงมาให้เพื่อนช่วยสืบค้นจำนวน 93 คน (ร้อยละ 36.8) ส่วนใหญ่เข้าใช้ผ่านเว็บไซต์ <http://www.google.com> จำนวน 101 คน (ร้อยละ 40.6) รองลงมาใช้ เว็บไซต์ <http://www.dru.ac.th> จำนวน 76 คน (ร้อยละ 30.0) โดยใช้ชื่อเรื่องในการสืบค้น จำนวน 137 คน (ร้อยละ 45.2) รองลงมาหัวข้อเรื่องจำนวน 70 คน (ร้อยละ 23.1) และใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยในประเทศจำนวน 103 คน (ร้อยละ 31.7) รูปแบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับจากการสืบค้นเป็นเอกสารฉบับเต็ม จำนวน 109 คน (ร้อยละ 38.8) ส่วนผู้ไม่เคยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ให้เหตุผลเพราะว่าไม่ทราบว่ามีการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ให้บริการจำนวน 22 คน (ร้อยละ 24.7) และไม่ได้รับคำแนะนำให้ใช้ประโยชน์ จำนวน 20 คน (ร้อยละ 22.5)

3) อาจารย์ พบว่าส่วนใหญ่เคยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 111 คน (ร้อยละ 84.1) และ ฐานข้อมูลที่เคยใช้ส่วนใหญ่ใช้ฐานข้อมูล ThaiLIS จำนวน 76 คน (ร้อยละ 25.9) รองลงมาฐานข้อมูล ISI Web of science จำนวน 32 คน (ร้อยละ 10.9) มีวัตถุประสงค์การใช้เพื่อหาข้อมูลในการทำเอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอน จำนวน 73 คน (ร้อยละ 31.2) รองลงมาเพื่อหาข้อมูลในการทำวิจัยจำนวน 63 คน (ร้อยละ 26.9) ส่วนใหญ่ใช้ทุกวันจำนวน 30 คน (ร้อยละ 29.7) รองลงมาใช้ 2 - 3 วันต่อครั้งจำนวน 21 คน (ร้อยละ 20.8) และใช้ที่คณะ/ภาควิชา/ห้องทำงาน จำนวน 85 คน (ร้อยละ 84.2) รองลงมา คือห้องบริการคอมพิวเตอร์ของคณะจำนวน 22 คน (ร้อยละ 21.8) ในแต่ละครั้งส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาการสืบค้น มากกว่า 60 นาทีจำนวน 47 คน (ร้อยละ 46.5) รองลงมา มากกว่า 30 นาที

จำนวน 33 คน (ร้อยละ32.7) และเลือกใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เพราะสารสนเทศค้นได้รวดเร็ว จำนวน 69 คน (ร้อยละ31.6) และสารสนเทศที่ค้นได้รับมีความทันสมัย จำนวน 60 คน (ร้อยละ27.5) เรียนรู้วิธีการใช้จากการศึกษาด้วยตนเองจากเอกสารแนะนำวิธีการสืบค้นและคู่มือ จำนวน 61 คน (ร้อยละ37.4) รองลงมาศึกษาด้วยตนเองจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ขณะใช้งาน จำนวน 53 คน (ร้อยละ32.6) และสืบค้นด้วยตนเองจำนวน 98 คน (ร้อยละ83.1) ส่วนใหญ่เข้าใช้ผ่านเว็บไซต์ <http://www.google.com> จำนวน 83 คน (ร้อยละ53.9) ใช้คำสำคัญในการสืบค้นจำนวน 67 คน (ร้อยละ30.3) รองลงมาซื้อเรื่อง จำนวน 65 คน (ร้อยละ29.4) และเลือกใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยในประเทศ จำนวน 83 คน (ร้อยละ28.0) รองลงมาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 67 คน (ร้อยละ22.6) รูปแบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับจากการสืบค้นเป็นเอกสารฉบับเต็มจำนวน 84 คน (ร้อยละ34.4) ส่วนผู้ไม่เคยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ให้เหตุผลเพราะว่าไม่ทราบว่ามีสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ให้บริการและไม่ทราบวิธีการสืบค้นสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 21 คน (ร้อยละ21.4)

1.3.3 ปัญหาการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ จำแนกกลุ่มนักศึกษาและอาจารย์สรุปประเด็นปัญหาดังนี้

1) นักศึกษาระดับปริญญาตรี ประสบปัญหาการใช้สารสนเทศ

อิเล็กทรอนิกส์โดยรวมระดับปานกลางเมื่อจำแนกปัญหาแต่ละด้านพบว่าปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายการเชื่อมต่อ เป็นปัญหาด้านเดียวที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{x}=3.52$) และมีรายการปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากตามลำดับดังนี้ คือ จุดให้บริการคอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้นไม่เพียงพอ ($\bar{x}=3.59$) เครื่องคอมพิวเตอร์ค้างเวลาดาวน์โฮลด์ ($\bar{x}=3.56$) และระบบจัดช่องบอยครั้ง ($\bar{x}=3.55$)

2) นักศึกษาระดับปริญญาโท ประสบปัญหาการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางโดยปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายการเชื่อมต่อ เป็นปัญหาระดับปานกลาง($\bar{x}=3.22$) และมีประเด็นปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยคือไม่เข้าใจในการกำหนดคำค้น ($\bar{x}=2.43$)

3) อาจารย์ ประสบปัญหาการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์โดยรวมระดับปาน

กลางและเมื่อจำแนกปัญหาแต่ละด้านพบว่าปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายการเชื่อมต่อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดระดับมาก ($\bar{x}=3.70$) และมีรายการปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากตามลำดับ คือ ระบบจัดช่องบอยครั้ง ($\bar{x}=4.11$) เครื่องคอมพิวเตอร์ค้างเวลาดาวน์โฮลด์ ($\bar{x}=3.86$) และคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการมีสมรรถนะต่ำ ($\bar{x}=3.72$)

1.3.4 รูปแบบการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับมหาวิทยาลัย

ราชภัฏธนบุรี ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม การศึกษาการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ และความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์โดยอิงแนวคิดการส่งเสริมการตลาด และผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมีดังนี้

1) กิจกรรมการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ การขายโดยบุคคล และการส่งเสริมการขาย

(1) การประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วยกิจกรรมผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ สื่อกิจกรรม และสื่อโสตทัศน ดังนี้

สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ผ่านวารสารสิ่งพิมพ์ของสำนักวิทยบริการฯ การจัดทำคู่มือแนะนำการสืบค้นสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์จากฐานข้อมูลต่างๆ และการจัดทำเอกสารแนะนำสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ในสาขาต่างๆ

สื่อออนไลน์ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย การจัดทำเฟสบุ๊คส์ และการจัดทำวิดีโอของสำนักวิทยบริการเพื่อสื่อสารเกี่ยวกับสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์กับผู้ใช้บริการ

สื่อกิจกรรม ได้แก่ การจัดนิทรรศการแนะนำการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

สื่อโสตทัศน ได้แก่ การประชาสัมพันธ์สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ผ่านโทรทัศน์วงจรปิด และการจัดทำซีดีแนะนำการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เผยแพร่แก่นักศึกษาและอาจารย์

(2) การขายโดยบุคคล ได้แก่ การจัดทำบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์แนะนำการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผู้สอนร่วมกับบรรณารักษ์จัดการเรียนการสอนโดยส่งเสริมให้นักศึกษาใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผู้สอนกำหนดให้นักศึกษาทำกิจกรรม/เขียนรายงาน/วิทยานิพนธ์ การจัดการบริการตอบคำถามผ่านช่องทางต่างๆทั้งทางโทรศัพท์และอีเมล

(3) การส่งเสริมการขาย ได้แก่ การจัดกิจกรรมการให้รางวัลผู้ที่นำสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ไปอ้างอิงตามเกณฑ์ที่กำหนด

2) บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย บทบาทผู้บริหาร บทบาทอาจารย์/ผู้สอน และบทบาทบรรณารักษ์ ดังนี้

บทบาทผู้บริหาร เน้นด้านการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอน

รายวิชา การรู้สารสนเทศที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ การบูรณาการความรู้สารสนเทศครอบคลุมเรื่องการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ในรายวิชาต่างๆ การสอบวัดคุณภาพด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยวัดสมรรถนะการใช้ด้านการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ และการพัฒนานักศึกษา อาจารย์และบรรณารักษ์ให้มีสมรรถนะการรู้สารสนเทศโดยเน้นการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

บทบาทอาจารย์ เน้นด้านบูรณาการการรู้สารสนเทศโดยเน้นทักษะการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน ร่วมมือกับบรรณารักษ์ในการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรม/ เขียนรายงาน/ วิทยานิพนธ์โดยการค้นคว้าจากสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

บทบาทบรรณารักษ์ เน้นการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งสมรรถนะด้านการสอนและการบริการเชิงรุก สร้างความร่วมมือกับอาจารย์ในการเรียนการสอนโดยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของห้องสมุด และมีการจัดบริการและกิจกรรมส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์อิงแนวคิดการส่งเสริมการตลาด

3) ผลลัพธ์จำแนกเป็นผลลัพธ์ต่อมหาวิทยาลัย ผลลัพธ์ต่อการเรียนการสอน ผลลัพธ์ต่อการบริการของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งทั้งหมดนี้จะส่งผลไปถึงผลลัพธ์ปลายทางคือผลลัพธ์ต่อนักศึกษาคือ มีการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น และมีสมรรถนะการรู้สารสนเทศโดยเน้นการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ และมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

2. อภิปรายผล

ผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

2.1 สภาพการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาและอาจารย์

2.1.1 นักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่เคยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ให้เหตุผลเพราะว่าสารสนเทศค้นได้รวดเร็ว ทั้งนี้เพราะสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์จัดเก็บและค้นคืนในรูปแบบฐานข้อมูลที่สามารถสืบค้นผ่านระบบเครือข่ายจึงสะดวกและรวดเร็ว สอดคล้องกับผลการวิจัยของธนิศา สุขารมณ (2550) ศึกษาการใช้บริการฐานข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีและ ผลงานวิจัยของแก้ว

(Kaur 2008) ศึกษาการใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทาพาร์ ในประเทศอินเดียที่ให้เหตุผลว่าใช้ฐานข้อมูลเพราะมีความสะดวกและรวดเร็ว

วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีใช้เพื่อหาข้อมูลทำรายงาน เนื่องจากการศึกษาระดับปริญญาตรีกำหนดให้นักศึกษาต้องค้นคว้าและทำรายงาน การหาความรู้เพิ่มเติม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนิตา สุขารมย์ (2550) ที่พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีและ สุภารักษ์ เมินกระโทก และคณะ (2551) พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีการใช้ฐานข้อมูลเพื่อการทำรายงาน

ประเภทสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ใช้ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ในประเทศ คือฐานข้อมูล ThaiLIS เนื่องจากเป็นฐานข้อมูลระดับชาติที่รวบรวมวิทยานิพนธ์/การศึกษานิพนธ์และรายงานการวิจัยจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เนื้อหาเป็นภาษาไทยทำให้นักศึกษาค้นหาข้อมูลได้สะดวก

สถานที่ใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ใช้ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ อาจเป็นเพราะศูนย์คอมพิวเตอร์เป็นจุดบริการนักศึกษาในการใช้คอมพิวเตอร์โดยตรงมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพและมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการ แตกต่างจากผลการวิจัยของ ธนิตา สุขารมย์ (2550) ที่พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่ใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่สำนักหอสมุด ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการคอมพิวเตอร์แก่นักศึกษาแตกต่างกัน

การเรียนรู้วิธีการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำวิธีการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์จากผู้สอน อาจเป็นเพราะผู้สอนให้นักศึกษาทำกิจกรรมการเขียนรายงานโดยระบุให้ค้นหาข้อมูลจากสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่สำนักวิทยบริการฯจัดให้บริการ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนิตา สุขารมย์ (2550) ที่พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่เรียนรู้การใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์จากอาจารย์ผู้สอน แสดงให้เห็นบทบาทของอาจารย์/ผู้สอนในการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างจากผลการวิจัยของสุภารักษ์ เมินกระโทกและคณะ (2551) ที่พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ส่วนใหญ่เรียนรู้การใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ด้วยตนเอง

ช่องทางในการสืบค้นสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ใช้เว็บไซต์ <http://www.google.com> เนื่องจากเป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการการ

ค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต ที่มีภาษาไทย จึงได้รับความนิยมในกลุ่มผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ต้องการค้นหาข้อมูล

2.1.2 นักศึกษาระดับปริญญาโท ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทส่วนใหญ่เคยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี เหตุผลเพราะว่าสามารถค้นได้รวดเร็ว

วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทส่วนใหญ่ใช้เพื่อการทำรายงานรองลงมาเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้เป็นเพราะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาขั้นสูงที่เน้นการศึกษาค้นคว้าและทำรายงานในทุกวิชา และมีการทำวิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุชาลักษณ์ ธรรมดวงศรี(2550)ศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาสารคาม และมะลิวัลย์ สีน้อย(2549)ศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่พบว่าวัตถุประสงค์การใช้เพื่อทำรายงาน/วิทยานิพนธ์

ประเภทของสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทส่วนใหญ่ใช้ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยภายในประเทศ และฐานข้อมูลที่ใช้คือฐานข้อมูล ThaiLIS เช่นเดียวกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากเป็นฐานข้อมูลระดับชาติที่รวบรวมวิทยานิพนธ์/การศึกษานิพนธ์และรายงานการวิจัยจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย รวมทั้งมีเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นภาษาไทยและสามารถค้นหาข้อมูลได้เอกสารฉบับเต็ม รวมทั้งมีเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย

สถานที่ใช้ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทส่วนใหญ่ใช้ที่สำนักวิทยบริการฯ ซึ่งไม่สอดคล้องกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาค้นคว้ากว้างขวางและหลากหลาย และต่างทรัพยากรสารสนเทศ ไม่ใช่เฉพาะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสืบค้นจากสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์อย่างเดียว

ความถี่ในการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทใช้ทุกวัน สอดคล้องกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของมาลินี ภูหมั่นเพียร(2554) ที่พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความถี่ในการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์วันละครั้ง

การเรียนรู้วิธีการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่ เรียนรู้การใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์โดยศึกษด้วยตนเอง แตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งเรียนรู้จากผู้สอน เนื่องจากลักษณะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้น การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติพร แพรวรพราว (2549) ที่พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเรียนรู้การใช้

สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ด้วยตนเอง แต่แตกต่างจาก ผลการวิจัยของ จันทรเพ็ญ จุ้ยจรงค์ (2549) ที่พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเรียนรู้วิธีการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์จากบรรณารักษ์

ช่องทางในการสืบค้นสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทส่วนใหญ่ใช้เว็บไซต์ <http://www.google.com> เช่นเดียวกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ไม่เคยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่ให้เหตุผลเพราะว่าไม่ทราบว่ามีการให้บริการ อาจเป็นเพราะสำนักวิทยบริการฯ ขาดการประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มะลิวัลย์ สีน้อย (2549) ที่พบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีไม่ใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เนื่องจากไม่ทราบว่ามีการให้บริการ

2.1.3 อาจารย์ ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่เคยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ เพราะค้นได้รวดเร็ว สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนัคดาวดี ชาญอนงค์สุข(2548) พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เลือกใช้ฐานข้อมูลออนไลน์เพราะสามารถค้นคืนได้สะดวกรวดเร็ว

วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์มีวัตถุประสงค์เพื่อหาข้อมูลในการทำเอกสารประกอบการสอน / เอกสารคำสอน ทั้งนี้เพราะบทบาทหน้าที่หลักของอาจารย์คือการสอนและจัดทำเอกสารการสอนเป็นผลงานทางวิชาการที่ใช้ประกอบการสอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธญา ต้นดีวราภา (2551) ที่พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือใช้ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อประกอบการเรียนการสอน

ประเภทของสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยภายในประเทศ และฐานข้อมูลที่ใช้คือ ThaiLIS เช่นเดียวกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโทเนื่องจากเป็นฐานข้อมูลระดับชาติที่รวบรวมวิทยานิพนธ์/ การศึกษาอิสระและรายงานการวิจัยจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย รวมทั้งมีเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นภาษาไทยและสามารถค้นหาข้อมูลได้เอกสารฉบับเต็ม รวมทั้งมีเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย

สถานที่ใช้ ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ที่คณะ/ภาควิชา/ห้องทำงาน ทั้งนี้เป็นเพราะมหาวิทยาลัยจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ทุกคณะ/ภาควิชา/ห้องทำงาน ทำให้อาจารย์ได้รับความสะดวกในการค้นหาผ่านเครือข่ายของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วริษฐา หงส์กาญจนกุล (2551) และประทุมรัตน์ รัตนน้อยและคณะ (2552) ศึกษาอาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี พบว่าสถานที่ใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่ใช้ที่คณะ/ภาควิชา

ความถี่ในการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์ใช้ 2 – 3 ครั้งต่อวัน ระยะเวลาในการใช้แต่ละครั้งมากกว่า 60 นาที แสดงให้เห็นว่าอาจารย์มีการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์บ่อยครั้ง มากกว่านักศึกษาสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธญา ต้นดิวรภา (2551) พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือมีความถี่ในการใช้ฐานข้อมูล 2-3 ครั้งต่อวัน แต่แตกต่างกันในเรื่องระยะเวลาการใช้ไม่แน่นอน

การเรียนรู้วิธีการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ศึกษาด้วยตนเอง ส่วนหนึ่งอาจแสดงให้เห็นว่าคู่มือการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์และเอกสารแนะนำการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่สำนักวิทยบริการฯ จัดทำได้มีการนำไปใช้ประโยชน์สอดคล้องกับผลการวิจัยของวริษฐา หงส์กาญจนกุล (2551) และประทุมรัตน์ รัตน์น้อยและคณะ (2552) ที่ศึกษาอาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีพบว่าส่วนใหญ่เรียนรู้การใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ด้วยตนเอง

ช่องทางการสืบค้นสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่าผ่านเว็บไซต์ <http://www.google.com> เช่นเดียวกับนักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโททั้งนี้อาจอภิปรายด้วยเหตุผลเดียวกัน

อาจารย์ที่ไม่เคยใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า เพราะไม่ทราบว่ามีการให้บริการ แสดงให้เห็นว่าสำนักวิทยบริการฯ ยังไม่ได้มีการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ฐานข้อมูลให้ทราบสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวริษฐา หงส์กาญจนกุล (2551) ที่ศึกษาอาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นพบว่าอาจารย์ไม่เคยใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์เป็นเพราะไม่ทราบเกี่ยวกับการบริการวารสารอิเล็กทรอนิกส์

2.2. ปัญหาการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

นักศึกษาและอาจารย์ส่วนใหญ่ประสบปัญหาการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางจำแนกตามประเด็นปัญหา ดังนี้

2.2.1 ด้านผู้ให้บริการ

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโทและอาจารย์ มีปัญหาด้านผู้ให้บริการเหมือนกันคือไม่สามารถดาวน์โหลดสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ฉบับเต็ม อาจมีปัญหาด้านเทคนิค หรือปัญหาสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์นั้นไม่สามารถดาวน์โหลดเอกสารฉบับเต็ม หรืออาจเป็นเพราะระบบเครือข่ายต้องใช้คอมพิวเตอร์ที่มีสมรรถนะสูง นอกจากนี้ยังพบปัญหาว่านักศึกษาและอาจารย์ในการอ่านภาษาต่างประเทศ จึงปรากฏผลสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ที่พบว่า

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโทและอาจารย์ส่วนใหญ่เลือกใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นภาษาไทยและใช้ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยภายในประเทศ

2.2.2 ด้านผู้ให้บริการ

ผลการวิจัยพบว่าที่นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและอาจารย์มี ปัญหาผู้ให้บริการระดับปานกลางคือ ผู้ให้บริการขาดความรู้และทักษะการแนะนำ /การสอนผู้ใช้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของนัคดาวดี ชาญอนงค์สุข(2548)ที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มี ปัญหาด้านผู้ให้บริการแนะนำการใช้ฐานข้อมูลไม่ชัดเจน และขาดทักษะทางภาษาต่างประเทศแสดงให้เห็นว่าบรรณารักษ์/ผู้ให้บริการต้องพัฒนาความรู้และทักษะการแนะนำ/การสอนผู้ใช้และทักษะทาง ภาษาต่างประเทศ และสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ที่พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับปริญญา โทส่วนใหญ่เรียนรู้การใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์จากอาจารย์/ผู้สอนและอาจารย์เรียนรู้การใช้ สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ด้วยตนเอง บรรณารักษ์จึงมิได้มีบทบาทตามที่ควรจะเป็น

2.2.3 ด้านสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทและอาจารย์ มี ปัญหาด้านสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เนื่องจากสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่เป็น ภาษาต่างประเทศ และมีวิธีการสืบค้นที่ซับซ้อน สอดคล้องกับปัญหาด้านผู้ให้บริการที่พบว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโทและอาจารย์มีปัญหาการอ่านภาษาต่างประเทศและใช้สารสนเทศ อิเล็กทรอนิกส์ภาษาไทย

2.2.4 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายการเชื่อมต่อ

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและอาจารย์ มี ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายการเชื่อมต่อ ในเรื่องของจุดให้บริการคอมพิวเตอร์เพื่อ การสืบค้นมีไม่เพียงพอและ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการมีจำนวนน้อย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุชาลักษณ์ ธรรมดวงศรี(2550)ที่พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคามพบ ปัญหาด้านเครื่องคอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอ และเอสชาเลส (2005)ที่พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยในประเทศซาอุดีอาระเบียมีปัญหาเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ

2.3 รูปแบบการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

รูปแบบการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยอิงแนวคิด การส่งเสริมการตลาด และการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ โดยการศึกษาผู้ใช้ การใช้ ปัญหาการใช้ และ ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับปริญญาโท และอาจารย์ และยังมี ผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาชีพพิจารณารูปแบบก่อนได้รูปแบบที่สมบูรณ์ ดังนั้นจึงเป็นรูปแบบการส่งเสริมการ

ใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความสมบูรณ์ทั้งทฤษฎีจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและการปฏิบัติโดยการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้รับบริการและผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาชีพ

นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังแนวคิดการส่งเสริมการตลาดมาใช้ในการห้องสมุดสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุวรรณ อภัยวงศ์ (2534) บังอร คำประเทศ (2540) ชมกฤษ สุนทรนนท์ (2549) และได้นำเอาหลัก 4 Ps มาใช้ได้แก่ ผลิตภัณฑ์/ตัวสินค้า (product) ราคาสินค้า (price) ช่องทางจัดจำหน่ายสินค้า / บริการ(place) และการส่งเสริมการตลาด (promotion) แต่งานวิจัยนี้ได้นำเฉพาะการส่งเสริมการตลาด (promotion) มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีประเด็นด้านการประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุวรรณ อภัยวงศ์ (2534) บังอร คำประเทศ (2540) โดยการเผยแพร่ข่าวสารห้องสมุดผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของสถาบันนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิลาวัลย์ โตะเอี่ยมและคณะ (2550) ในการจัดทำคู่มือแผ่นพับทั้งแบบสิ่งพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนประเด็นด้านการขายโดยบุคคล สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ นัสดาวดี ขาญอนงค์นุช (2548) จันทรเพ็ญ จุ้ยจรงค์ (2549) และสุชาลักษณ์ ธรรมดวงศรี (2550) การจัดอบรมและให้คำแนะนำเทคนิคการสืบค้น และการจัดทำทเรียนสอนการใช้ทั้งในรูปแบบเดิมและผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การแนะนำการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งทางโทรศัพท์และผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ส่วนประเด็นด้านการส่งเสริมการขาย คือการให้รางวัลผู้ที่นำสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ไปอ้างอิงตามเกณฑ์ ซึ่งยังไม่มียงานวิจัยใดนำเสนอมาก่อน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ จากผลการวิจัยที่พบและ การอภิปรายผลมี

ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหาร ต่ออาจารย์/ผู้สอน ต่อบรรณารักษ์ และต่อศูนย์คอมพิวเตอร์ดังนี้

3.1.1 ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหาร

นำรูปแบบการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ พิจารณากำหนดเป็นนโยบายและขยายผลในการปฏิบัติของผู้เกี่ยวข้องโดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอนและห้องสมุด

3.1.2 ข้อเสนอแนะต่ออาจารย์/ผู้สอน

- 1) บูรณาการการเรียนการสอนและแนะนำให้นักศึกษาใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์
- 2) ให้ความร่วมมือกับบรรณารักษ์ในการใช้และการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษา

3.1.3 ข้อเสนอแนะต่อบรรณารักษ์

- 1) ทำบทเรียนออนไลน์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาและอาจารย์เรียนรู้ด้วยตนเองให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักศึกษาและอาจารย์และพัฒนาการของเทคโนโลยีและทำให้ผู้รับบริการได้รับความสะดวกในการเข้าถึงบทเรียนสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน
- 2) เน้นการบริการและการจัดกิจกรรมเชิงรุก การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์ได้เล็งเห็นประโยชน์ ความสำคัญและเกี่ยวข้อง
- 3) มีการพัฒนาความร่วมมือกับอาจารย์ในการบูรณาการการเรียนการสอนการรู้สารสนเทศ

3.1.4 ข้อเสนอแนะต่อศูนย์คอมพิวเตอร์

- 1) พัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีการสื่อสารของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ
- 2) จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีสมรรถนะสูงเพื่อให้บริการตามจุดต่างๆ ในหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ศึกษาการส่งเสริมการใช้ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เฉพาะสาขาวิชา
- 2) ศึกษาการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เฉพาะวิชาเอก
- 3) การพัฒนารูปแบบความร่วมมือของอาจารย์กับบรรณารักษ์ในการส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์
- 4) การศึกษารูปแบบความร่วมมือระหว่างอาจารย์และบรรณารักษ์ในการเรียนการสอนรายวิชา